

Abstrakt

Tato bakalářská práce pojednává o zlomovém soudním případě z roku 2008, který se zabýval zákazem zbraní na úrovni města. V tomto případě bylo poprvé v historii druhého dodatku rozhodnuto ve prospěch tzv. individuálního práva držet zbraň, a to konkrétně za účelem sebeobrany. Druhý dodatek Ústavy Spojených států amerických říká, že „Dobře udržované milice jsou nezbytné k zabezpečení svobodného státu, právo lidu vlastnit a nosit zbraně nebude porušeno.“ Existují dvě interpretace tohoto dodatku. Jedna strana sporu tvrdí, že druhý dodatek zajišťuje individuální právo držet zbraň. Ta druhá, že druhý dodatek zajišťuje právo držet zbraň pouze v souvislosti s domobranou. NRA, jež je jednou z nejsilnějších lobbistických skupin v USA, prosazuje individuální právo držet zbraň. Součástí práce je analýza způsobu lobbování NRA a projevů tohoto lobbingu. Zkoumá, do jaké míry Nejvyšší soud Spojených států amerických a jeho soudci kopírovali myšlenky NRA v tomto soudním případě. Cílem práce je pomocí dlouhodobě prosazovaných argumentů této organizace, které se objevují v tzv. amicus curiae brief určit shodu s argumenty stanoviska Nejvyššího soudu. Z mé provedené analýzy vyplývá, že NRA nestála za vznikem tohoto soudního případu. Bez její dlouholeté kampaně by však případ nemohl vzniknout a soud by zajisté nerozhodl ve prospěch Hellera. Argumentace soudu byla velmi podobná té NRA. Hlavním zjištěním mé práce je, že NRA ovlivnila soudní rozhodnutí v případě D.C. v. Heller.